

15 de juliol 2015

Benvolguts companys jesuïtes i col·laboradors i benvolguts peregrins,

Desitjo manifestar-vos la meua proximitat i afecte a l' inici del Primer Any Jubilar del Camí Ignasià, esdeveniment que ens remet a la fonda experiència que va tenir al seu dia sant Ignasi de Loiola, aquell home de la seva època que va saber connectar amb l'Esperit i va saber deixar-se portar per Ell, per tal de convertir-se en un home de tots els temps.

Impulsar el valor de l'experiència de la peregrinació, individual o en grup, és un dels objectius del Camí Ignasià. Sense dubte, comprometre's en una peregrinació és quelcom que marca centralment la persona: un peregrí aprèn a descobrir allò que és essencial a la seva vida i en la realitat que l'envolta, forja un treball interior difícil de portar a terme en l'existència ordinària i quotidiana, assaja com viure amb senzillesa i en contacte amb la natura, redescobreix el valor de l'amistat i del diàleg, que brolla des de la intimitat del cor.

El Camí Ignasià, serpentejant per Espanya i aturant-se en sis santuaris d'entranyable valor per a la tradició de l'Església, ha de ser una mediació per apropar-se al Déu sempre més gran, i per intensificar l'experiència de l'Amor del qual prové tot el bé. No oblidem que l'origen de tota peregrinació es troba a les arrels de la nostra fe: caminem dia a dia en la promesa del nostre Déu. La mística de la peregrinació ens apropa a l'essència divina, quan al llarg del Camí s'experimenta com, dintre i fora de cada u, creix la llavor oculta del Regne i de la presència de Déu.

En aquest Any Jubilar que s'inaugura, demano al Senyor que tots els que vagin a peregrinar experimentin aquella confirmació de sant Ignasi a la Capella de la Storta, a la seva arribada a Roma: sentir-se sempre en camí, constructors del Regne i cridats, des de l'esperança, a en tot estimar i servir. En molts casos això suposarà optar decididament per transformar desigs i canviar projectes, una aventura preciosa que convida a sortir del propi interès. El peregrí, quan contempla el cel i la terra, recupera l'amplitud d'horitzons, descobreix que l'important no és distreure's pels llocs pels quals es passa, sinó saber bé a on es va, sense témer deixar enrere moltes coses i caminar lleugers d'equipatge.

Com pedra de sortida cap a la Llum, que emana de Déu, demano també que, enmig de les circumstàncies del nostre món, ferit per la violència i les divisions de tota mena, un dels fruits de cada particular peregrí sigui l'evangèlic i ignasià do de la reconciliació amb les seves pròpies víctimes que ha ofès, oblidat o no servit amb prou Amor, una reconciliació que, tant de bo, es faci visible i efectiva en tots nosaltres i en les nostres relacions personals, socials i mediambientals.

Finalment expresso la meua gratitud a tots aquells que han col·laborat i segueixen col·laborant en portar endavant el Camí Ignasià, com a nova ruta de pelegrinatge a Espanya. Que Déu els beneeixi, així com a tots els peregrins i peregrines d'aquest any jubilar 2015-2016.

Des de Roma, darrera etapa terrena de la peregrinació d'Ignasi, una salutació fraterna,

Adolfo Nicolás, S.J.
Superior General